

Asa Di Waar

(SGGS - od strony 462 wers 17 do strony 475 wers 10)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
(462-17)

**ek ong kaar satnam karta purkh nirbho
nirwer akaal murt adžjunii sejbhang gur
prasaad**

Jedno – stwarzające, stworzone. Prawda imieniem. Twórcze uosobienie.
Nieustraszone. Niemściwe. Nieśmiertelne. Poza narodzinami i śmiercią.
Samo-powstałe. Dar od guru.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (462-18)

asa mahala pela

Asa, pierwszy mahalla:

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ (462-18)

**war sloka naal slok bhi mahalej pehilej kej
likhej dhundej as radzej ki dhunii**

Waar ze slokami i sloki pierwszego mahalla, do śpiewania na melodię ludową
„dhundej asraadž”:

ਸਲੋਕੁ ਮਃ 1 ॥ (462-19)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

balihari gure apnej diuharii sad waare

Sto razy na dzień składam siebie w ofierze mojemu guru;

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ (462-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džin manas tej dejwtej kije karat na lagi waare ||1||

On z ludzi czynił aniołów, bez zwlekania. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-1)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džej sao czandaa ugawej suraadž czarej hadžaar

Gdyby sto księżyców wzejść miało i słońce pojawiło się tysiąc,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (463-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejtej czaanan hodijan gur bin ghor andahaar ||2||

Nawet przy takiej jasności - bez guru nadal byłby czarny mrok. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (463-2)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake guru na czejtni man apnej suczejt

O Nanaku, niemyślący o guru a myślący, że są sprytni,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਵੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ (463-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

chhutej til bułaarh džijo sundžej andar khejt

Zostaną porzuceni w polu jak rozsypane ziarna sezamu.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

khejtej andar chhutija kaho naanake sao naah

Zostają porzuceni w polu, mówi Nanak, i muszą zadowalać stu władców.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥ (463-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

falijeh fulijeh bapurhej bhii tan wicz sułah ||3||

Nieszczęśni wydają owoce i kwiaty, lecz w swych ciałach są pełni popiołów.

||3||

ਪੰਨਾ 463

ਪਉੜੀ ॥ (463-4)

porii

Porii:

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

apinhej aap sadzijo apinhej raczijo naao

Ono samo stworzyło siebie, ono samo przyjęło swe imię.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (463-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dujii kudrat sadziej kar asan ditho czaao

Potem ukształtowało stworzenie i, usadowione pośród stworzenia, postrzega je z zachwytem.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dataa kartaa aap tun tus dejwej karahi pasaaao

Tyś dającym i stwarzającym; według swego upodobania obdarzasz swym miłosierdziem.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tuun džanoi sebhsej dej lejsahi džind kawaao

Ty wiesz wszystko; Ty dajesz życie i odbierasz je jednym słowem.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ (463-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kar asan ditho czaało ||1||

Usadowione pośród stworzenia, postrzegasz je z zachwytem. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (463-6)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczej tejrej khand saczej barahmand

Prawdziwe twe światy, prawdziwe galaktyki.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczej tejrej loa saczej akaar

Prawdziwe twe dziedziny, prawdziwe twe stworzenie.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ (463-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczej tejrej karnej sarab biczaar

Prawdziwe twe czyny i wszystkie twe rozważania.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczia tejraa amar saczia dibaam

Prawdziwy twój rozkaz i prawdziwy twój dwór.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczia tejraa hukam saczia furmaan

Prawdziwy nakaz twej woli, prawdziwy twój rozkaz.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (463-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczia tejraa karam saczia nisaan

Prawdziwe twe miłosierdzie, prawdziwe twe znamiona.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczej tudh akhehi lakh karorh

Setki tysięcy i miliony zwą ciebie prawdziwym.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczej sabh taan saczej sabh dzor

W prawdziwym władającym siła, w prawdziwym władającym moc.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (463-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczii tejrej sifac sachii salaah

Prawdziwa twa chwala, prawdziwe uwielbienie.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saczii tejrej kudrat saczej patiszaah

Prawdziwa twa wszechmocna tworcza siła, prawdziwy król.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake sacz dhijain sacz

O Nanaku, prawdziwi są ci, co medytują nad prawdziwym.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ (463-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzo mar dżemmej so kacz nikacz ||1||

Co podlega narodzinom i śmierci, jest całkiem nieprawdziwe. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (463-10)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijarii dzia wadaa naao

Wspaniała jego wielkość, tak wspaniała jak jego imię.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijai dzia sacz nijao

Wspaniała jego wielkość, tak prawdziwa, jak jego sprawiedliwość.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ (463-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijarii dzia nihczal thaao

Wspaniała jego wielkość, tak trwała jak jego tron.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijarii dzianej aalao

Wspaniała jego wielkość, zna nasze wypowiedzi.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijarii budzhej sabh bhaao

Wspaniała jego wielkość, rozumie wszystkie nasze uczucia.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ (463-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii wadijarii dzia pucz na daat

Wspaniała jego wielkość, obdarza bez proszenia.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (463-12, Aws, mU 1)

wadii wadijii džia aapej aap

Wspaniała jego wielkość, jest wszystkim-we-wszystkim.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake kar na kathnii džiaej

O Nanaku, jego czynów opisać się nie da.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (463-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kiitaa karnaa sarab radžiaej ||2||

Co uczyniło lub uczyni, to wszystko jest z jego woli. ||2||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (463-13)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ih džag saczej kii hej kothrhii saczej kaa wicz waas

Ten świat komnatą prawdziwie władającego, w niej siedziba prawdziwie władającego.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (463-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ikna hukam samaej laej ikna hukmej karej winaas

Z jego nakazu jedni się z nim łączą, a inni są z jego nakazu niszczeni.

ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

iknhaa bhanej kadh laej ikna maija wicz niwaas

Jedni z jego woli przekraczają ułudę – mają, inni muszą w niej przebywać.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ (463-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejw bhe akh na džapii dže kisej anej raas

Nikt nie może powiedzieć, kto zostanie uratowany.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ (463-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanake gurmukh džaniijej džia kao aap karej pargaas ||3||

O Nanaku, ten znany jest jako gurmukh, komu się ujawnia władające. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (463-16)

porii

Porii:

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanake džiija upaajej kej likh nawej dharam bahaalija

O Nanaku, stworzywszy dusze, władające ustanowiło prawego sędziego Dharmy, by czytał i spisywał ich uczynki.

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (463-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

othej saczej hii sacz nibrej czun wakh kadhej džadžmaalija

Tam jedynie prawdę osądza się jako prawdziwą; grzeszników wyłuskuje się i oddziela.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੁੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

thao na pain kurhijar muh kalhej dodżak czalija

Fałszywi nie znajdują tam miejsca i id do piekła ze szerniaymi twarzami.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (463-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

tejrej naaej ratej sej dżin gaej haar gaej se thagan waalija

Ci, co są przepojeni twoim imieniem, zwycizaj, a oszuści przegrywają.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

likh nawej dharam bahaalija ||2||

Ustanowiło prawego sędziego Dharmy, by czyta i osdza ich czyny. ||2||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (463-18)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ (463-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad naad wismaad wejđ

Cudowny strumień dżwiku naad, cudowne Wedy.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad dżiija wismaad bhejd

Cudowne istoty, cudowne rodzaje.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad ruup wismaad rang

Cudowne formy, cudowne barwy.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ (463-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad naagej fireh dżant

Cudowne stworzenia krzce nago.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad paun wismaad paanii

Cudowny wiatr, cudowna woda.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad agnii khejdeh widaanii

Cudowny ogień czyniący cudowności.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ (464-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad dhartii wismaad khaanii

Cudowna ziemia, cudowne źródła stworzenia.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad saad lagej paraanii

Cudowne smaki usidlajce śmiertelnych.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad sandżog wismaad widżog

Cudowne jednoczenie, cudownie rozstawanie.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ (464-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad bhukh wismaad bhog

Cudowny głód, cudowna sytość.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad sifat wismaad saalaah

Cudowna jego chwała, cudowne wielbienie go.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad udzarh wismaad raah

Cudowne dzikie bezdroża, cudowna ścieżka.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (464-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad nejrej wismaad duur

Cudowna bliskość, cudowne oddalenie.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wismaad dejkhej haadzraa hadzuur

Cudowne postrzeganie tego zawsze tu obecnego.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wejkh widaan rahiej wismaad

Postrzegam jego cuda, oniemiejąc z zachwyty.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ (464-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake budzhan purej bhaag ||1||

O Nanaku, pojmujący to zostają pobłogosławieni doskonałym przeznaczeniem. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (464-5)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat disej kudrat suniijej kudrat bhao sukh saar

Jego mocą widzimy, jego mocą słyszymy; z jego mocy miłujący respekt i esencja szczęśliwości.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥ (464-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat paataalii aakaasii kudrat sarab aakaar

Z jego mocy eteryczne podświaty, eter akaszyjski, z jego mocy wszelkie stworzenie.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat wejd puraan katejbaa kudrat sarab wiiczar

Z jego mocy Wedy, purany i święte pisma żydowskie, chrześcijańskie i muzułmańskie, z jego mocy wszelkie deliberacje.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (464-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat khanaa pinaa pejnhan kudrat sarab pijar

Z jego mocy pożywienie, picie i strój; z jego mocy cała miłość.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat dźatii dźinsii rangii kudrat dźija dźahaan

Z jego mocy gatunki wszelkich barw i odcieni; z jego mocy żywe stworzenia świata.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (464-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat nejkiiija kudrat badiiija kudrat maan abhimaan

Z jego mocy dobroć, z jego mocy zło, z jego mocy cześć i niesława.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kudrat paun panii bejsantar kudrat dhartii khaak

Z jego mocy wiatr, woda i ogień; z jego mocy ziemia i pył.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ (464-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabh tejrii kudrat tuun kaadir kartaa paakii naaii paak

Wszystko z twej mocy, o władające, wszechmocne, stwarzające, twe imię najświętsze ze świętych.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake hukmej andar wejkhaj wartej tako taak ||2||

O Nanaku, z nakazu własnej woli postrzega i przenika wszelkie stworzenie; absolutnie niezrównane. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (464-9)

porii

Porii:

ਆਪੀਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ (464-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aapiinhej bhog bhog kej hoiej bhasmarh bhaur sidhaaija

Zatopiony w swych rozkoszach zmienia się w kupkę popiołu, a jego dusza odchodzi.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadaa hoła duniidaar gal sangal ghat czalaaija

Może być wielki, lecz gdy umiera, zarzuca mu się na szyję łańcuch i wywleka.

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (464-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

agej karnii kiirat waacziiej bahi lejkhaa kar samdźhaaija

Tam podlicza się jego dobre i złe czyny; odczytywany jest rejestr jego uczynków.

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੁਆਇਆ ॥ (464-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

thao na howii paudii hun suniiej kياج ruuaaija

Jest chłostany bez wytchnienia i nikt nie usłyszy jego krzyków bóleści.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

man andhej dźanam gawaaija ||3||

Ślepiec strwonił swe życie. ||3||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (464-12)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz pawan wahej sadwaao

W miłującym respekcie zawsze wieją wiatr i podmuchy.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (464-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz czalej lakh darijało

W miłującym respekcie płyną rzek tysiące.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz agan kadhej wejgaar

W miłującym respekcie ogień musi się trudzić.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz dhartii dabii bhaar

W miłującym respekcie ziemia kruszy się pod swym brzemieniem.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (464-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz ind firej sir bhaar

W miłującym respekcie obłoki przemierzają nieboskłon.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz raadżaj dharam duar

W miłującym respekcie brama prawego sędziogo Dharmy.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz suuradż bhai wicz czand

W miłującym respekcie słońce, w miłującym respekcie księżyc.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (464-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

koh karorhii czalat na ant

Miliony mil przemierzają bez końca.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz sidh budh sur naath

W miłującym respekcie siddhowie, buddhowie, pół-bogowie, jogini.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz aadaanej aakaas

W miłującym respekcie na nieboskłonie etery akaszyjskie.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz dżodh mahaabal suur

W miłującym respekcie wojownicy i najpotężniejsi herosi.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ (464-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhai wicz aawejhi dżawej puur

W miłującym respekcie całe rzesze przychodzą i odchodzą.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saglija bhao likhija sir lejkh

Najwyższe zapisało miłujący respekt dla siebie na czołach wszystkich.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ (464-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake nirbho nirankaar saczejk ||1||

O Nanaku, nieustraszone, pozbawione formy prawdziwie władające jest jednym. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (464-16)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake nirbho nirankaar hor kejtej raam rawaal

O Nanaku, nieustraszone, pozbawione formy, miriady innych, jak Rama, są ledwie pyłkiem wobec niego.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨੁ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kejtiija kanh kahaaniija kejtej wejd wiiczaar

Tak wiele opowieści o Krisznie, tak wielu studiuje Wedy.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਤਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (464-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kejtej naczrej mangtej girh murh puurejh taal

Tak wielu żebraków tańczy, wirując w rytm.

bwjwrl bwjwr mih Awie kFih bwjwr] (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

baadžajrii baadžajr mej aaej kadhej baadžajr

Magicy robią swe magiczne sztuczki na targu, tworząc fałszywe złudzenia.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥ (464-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gaawej raadzej raaniijaj bolej aal pataal

Śpiewają jako królowe, królowe i mówią o tym i o owym.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh takijej kej mundrhej lakh takijej kej haar

Noszą kolczyki i naszyjniki warte tysiące talarów.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ (464-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džit tan paaiia naanake sej tan howej czhaar

Te ciała, na których są noszone, o Nanaku, te ciała zmieniają się w popiół.

ਪੰਨਾ 465

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gijan na galiiej dhuudhiej kathnaa karrhaa saar

Mądrości nie znajdziesz przez same słowa, objaśnić ją jest tak trudno, jak przegryźć stal.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (465-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

karam milej taa paaiiej hor hikmat hukam khaal ||2||

Gdy ono obdarza swą łaską, tylko wtedy przychodzi; inne sztuczki i rozkazy są nadaremno. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (465-2)

porii

Porii:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nadar karahi dzej aapnii taa nadrii satgur paaiej

Gdy miłosierne władające ukazuje swe miłosierdzie, wtedy znajduje się prawdziwego guru.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (465-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ejhu džijo bahutej dżanam bharammija taa satgur sabad sunaaija

Ta dusza wędrowała przez niezliczone wcielenia, póki prawdziwy guru nie pouczył jej słowem szabaadu.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ॥(465-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur dzejwed daataa ko nahii sabh sunijahu lok sabaaija

Nie ma darczyńcy równego prawdziwemu guru, usłyszcie to wszyscy ludzie.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur miliej sacz paaija dżinhii wiczahu aap gawaaija

Spotykając prawdziwego guru, znajduje się prawdziwie władające; usuwa on wewnętrzną pogardę wobec siebie samego,

ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ (465-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżin saczo sacz budżaaaija ||4||

I poucza nas co do prawdy prawd. ||4||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-5)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gharhiiija sabhej gopiiija pahar kanh gopaal

Wszystkie godziny są pannami dojarkami, a pory dnia są Krisznami.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ (465-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gahnej paun paanii beisantar czand suuradź awtaar

Wiatr, woda i ogień są ozdobami, słońce i księżyc inkarnacjami.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saglii dhartii maal dhan wartan sarab dżandżaal

Cała ziemia, włości, bogactwa i przedmioty to uwikłania.

ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ (465-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake musej gijan wihunii khaej geijaa dżamkaal ||1||

O Nanaku, bez boskiej wiedzy – plądruje nas i pożera posłaniec śmierci. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (465-7)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

waain czejlej naczan gur

Muzykują uczniowie, tańczą guru.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

per halaain fejrni ser

Poruszają stopami i krążą głowami.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ (465-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ud ud raawaa džhaatej paajej

Kurz się wzbija i spada im na włosy.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wejkhej lok hasej ghar džaaej

Oglądając ich, ludzie śmieją się i idą do domu.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

rotiija kaaran puure taal

Uderzają w bębny dla chleba.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ (465-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aap paczhaarhej dhartii naal

Rzucają się na ziemię.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gaawan gopiiija gaawan kaanh

Wyśpiewują o mleczkach, wyśpiewują o Krisznach.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gaawan siitaj raadzej raam

Wyśpiewują o Sitach, królach i Ramach.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (465-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nirbho nirankaar sacz naam

Nieustraszone i pozbawione formy, jego imieniem prawda.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džaa kaa kiiija sagal džahaan

Wszechświat jest jego stworzeniem.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sejwak sejwej karam czarhało

Słudzy, co obudzili swe przeznaczenie, służą mu.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhinnii rein džinhaa man czało

Noc ich życia ochładza rosa, umysły pełne miłości dla niego.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (465-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sikhii sikhija gur biiczaar

Kontemplując guru, otrzymałem te nauki;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nadrii karam laghaaej paar

Obdarzając swą łaską, ono przeprowadza swe służki.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

koluu czarkhaj czakii czak

Olejarnia, kołowrotek, żarna, koło garncarskie,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ (465-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

thal waarolej bahut anant

Liczne niezliczone wiry pustynne,

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

laatuu maadhaaniiija angaah

Czółenka tkackie, maselnice, młocarnie,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pankhii bhaudiiya lein na saah

Dech zapierające akrobacje ptaków

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suuej czaarih bhawaaiia džant

I ludzie poruszający bez przerwy wrzeciona

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ (465-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake bhaudija ganat na ant

O Nanaku, te akrobacje są niezliczone i nieskończone.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bandhan bandh bhawaaej soej

Ono ujarzmia nas w jarzmie – i tak krążymy dookoła.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pajej kirat naczej sabh koej

Zgodnie ze swymi uczynkami tańczą wszyscy ludzie.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ (465-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nacz nacz hasej czalej sej roej

Ci, co tańczą i tańczą śmiejąc się, załkają przy ostatecznym odejściu.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ud na dzaahii sidh na hohi

Nie polecą do niebios, siddhami się nie staną.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naczan kudan man kaa czało

Tańczują i skaczą w koło, popędzani przez swe umysły.

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ (465-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake džinh man bhao tinhaa man bhao

॥2॥

O Nanaku, pełni miłującego respektu dla najwyższego mają go także w umysłach. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥ (465-15)

porii

Porii:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nało tejraa nirankaar heji naaej laiiej narak na dzaaiiej

Twoim imieniem nieustraszone władające; śpiewając twe imię, nie trzeba iść do piekła.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (465-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džijo pind sabh tis daa dej khaadzej aakh gawaiej

Dusza i ciało wszystkie należą do niego; prosić je o wsparcie jest stratą czasu.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzej lorhej czanga aapnaa kar punnhu niicz sadaaiiej

Jeśli tęsknisz za dobrocią to spełniaj dobre uczynki i odczuwaj pokorę.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ (465-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzej dżarwaanaa parharej dżarwejs karejdii aaiej

Nawet jeśli usuwasz znaki starości, starość jednak nadejdzie w przebraniu śmierci.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ko rehej na bhariiej paaiej ||5||

Nikt tu nie pozostaje, gdy liczba oddechów zostanie dopełniona. ||5||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (465-17)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (465-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

musalmaanaa sifat sariiat parh parh karahi wiiczaaar

Muzułmanie wychwalają prawo szariatu; czytają je i rozważają.

ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bandej sej dze pawej wicz bandii wejghan kao diidaar

Słudzy przywiązani do władającego to ci, którzy wiążą siebie po to, by ujrzeć jego wizję.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (465-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hinduu saalaahii saalaahan darszan ruup apaar

Hindusi wychwalają chwalebne; błogosławiona wizja jego darszanu; jego postać niezrównana.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tireth naawej arczaa puudżaa agar waas behkaar

Kąpią się w świętych świątyniach pielgrzymkowych, składają kwiaty, palą kadzidła przed idolami.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (465-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżogii sunn dhijawnih dzejtej alakh naam kartaar

Jogini medytują tu nad absolutnym władcą; zwą stwarzające niewidzialnym władcą.

ਪੰਨਾ 466

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suukham muurat naam nirandżan kaaija kaa aakaar

Lecz subtelnemu wizerunkowi nieskalanego imienia przydają postać ciała.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (466-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satijja man santokh updzej dejnej kai wiiczaaar

W umysłach cnotliwych powstaje zadowolenie z myślenia o swoim dawaniu.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dej dej mangej sahsaj guunaj sobh karej sansaar

Dają i dają, lecz proszą o tysiącokroć więcej i mają nadzieję, że świat ich uhonoruje.

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ (466-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czoraj dzaaraj tej kuurhiaaraj khaaraabaj wejkaar

Złodzieje, rozpustnicy, krzywdziciele, złoczyńcy i grzesznicy

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ik hodaj khaaej czalej ejthaaau tinaj bhe kaaii kaar

Zużywszy całą dobrą karmę, jaką mieli, odchodzą; czy spełnili tu jakikolwiek dobry uczynek?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ (466-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džal thal džiijaa poriiija loej aakaarej aakaar

Są istoty i stworzenia w wodzie i na lądzie, w światach i wszechświatach, forma za formą.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

oej dže aakhahi so tuunhej džaanej tenaj bhe tejrii saar

Cokolwiek mówią, ty to wiesz; troszczysz się o wszystkie.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (466-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake bhagtaa bhukh saalaahan sacz naam aadhaar

O Nanaku, oddani są wygłodniali wychwalania; prawdziwe imię jest ich jedyną podporą.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sadaa anand rahej din raatii gunwantija paa czhaar ||1||

Żyją w wiecznej błogości, dniem i nocą; są pyłem spod stop cnotliwych. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (466-5)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ (466-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mitii musalmaan kii pejrhej paii kumhijar

Glina z grobu muzułmanina staje się gliną dla koła garncarskiego.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gharh bhaandej itaa kiiija džaldii karej pukaar

Robi się z niej garnki i cegły i wypalana krzyczy.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ (466-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džal džal rowej bapurhii džharh džharh pawej angijar

Biedna glina płonie, płonie i łka, gdy spadają na nią rozżarzone węgle.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake džin kartej kaaran kiiija so džaanej kartaar ||2||

O Nanaku, stwarzające stworzyło stworzenie; jedynie stwarzające wie. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (466-7)

porii

Porii:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (466-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bin satgur kinej na paaijo bin satgur kinej na paaija

Bez prawdziwego guru nikt jego nie osiągnął; bez prawdziwego guru nikt jego nie osiągnie.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਕਿਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur wicz aap rakhijon kar pargat aakh sunaaija

Ono umieściło siebie w prawdziwym guru; ujawniając siebie, oznajmia to otwarcie.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (466-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur miliej sadaa mukat hej dżin wiczahu moh czukaaija

Spotykając prawdziwego guru osiąga się wieczne wyzwolenie; on od środka usuwa przywiązanie.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (466-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

utam ejhu biiczar hej dżin saczej sio czit laaija

To jest najwyższa myśl, gdy czyjaś świadomość jest przywiązana do prawdziwie władającego.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżagdżiiwan daataa paaija ||6||

Władające światem, wielkie obdarzające – tak je osiągamy. ||6||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (466-10)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz aaija hao wicz gaija

W ego przychodzą, w ego odchodzą.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ (466-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz dżammija hao wicz muja

W ego się rodzą, w ego umierają.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz ditaa hao wicz laija

W ego dają, w ego biorą.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (466-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz khatija hao wicz gaija

W ego zyskują, w ego tracą.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz saczijar kuurhijar

W ego prawi się stają bądź fałszywi.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz paap punn wiczar

W ego rozważają nad cnotą i grzechem.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz narak surag awtaar

W ego idą do nieba albo do piekła.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ (466-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz hasej hao wicz rowej

W ego się śmieją, w ego szlochają.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz bhariiej hao wicz dhowej

W ego się brudzą, w ego się myją.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz dzaatii dzinsii khowej

W ego tracą klasę i rangę.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (466-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz muurakh hao wicz sijanaa

W ego są ignorantami, w ego mędrkami.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mokh mukat kii saar na dzaanaa

Nie znają wartości zbawienia i wyzwolenia.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ (466-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hao wicz maaija hao wicz czhaaija

W ego ułuda maji, w ego utrzymywani przez nią w ciemności.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

homej kar kar dzant upaaija

W ego żyjące, tworzone są śmiertelne istoty.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

homej buudzhej taa dar suudzhej

Ego odgadując, poznaje się bramę władającego.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gijan wihuunaa kath kath luudzhej

Bez mądrości duchowej paplają i się spierają.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ (466-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake hukmii likiiej lejkh

O Nanaku, z nakazu władającego zapisywane jest przeznaczenie.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzejhaa wejkhaj tejhaa wejkh ||1||

Jak ono nas postrzega, tak jesteśmy postrzegani. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (466-16)

mahala dudza

Drugi mahalla:

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

homej ejhaa dzaat hej homej karam kamaahi

Naturą ego jest to, że ludzie działają w ego.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

homej ejii bandhnaa fir fir dzonii paahi

Zniewoleniem przez ego jest to, że się odradza coraz to na nowo.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

homej kithhu uupdzej kit sandziam ih dzaaej

Skąd przychodzi ego? Jak można je usunąć?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (466-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

homej ejho hukam hej paiej kirat firaahi

Ego istnieje z nakazu władającego; ludzie błąkają się podług swych przeszłych uczynków.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

homej diragh rog hej daaruu bhii is maahi

Ego jest przewlekłą chorobą, lecz zawiera też lekarstwo na siebie.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (466-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

kirpaj karej dzej aapni taa gur kaa sabad kamaahi

Gdy władające obdarza swą łaską, postępuje się wtedy według nauk szabaad guru.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanake kehej sunhu dzanhu it sandzam dukh dzaahi ||2||

Nanak mówi: słuchajcie ludzie, tak właśnie odchodzą kłopoty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (466-19)

porii

Porii:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (466-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

sejw kiitii santokhiin dzhinhii saczo sacz dhijaija

Ci co służą, są zadowoleni; medytują nad najprawdziwszym z prawdziwych.

ਪੰਨਾ 467

ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

onhii mandej per na rakhio kar sukarit dharam kamaaija

Nie wpadają w grzech lecz czynią dobro i żyją w prawy sposób w Dharmie.

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (467-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

onhii duniija torhej bandhnaa ann paanii thorhaa khaaija

Spalają więzy świata i spożywają proste pożywienie z ziaren i wody.

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (467-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

tuun bakhsiszii aglaa nit dejweij chharej sawaijaa

Ty jesteś wspaniale przebaczącym; bezustannie obdarzasz, każdego dnia coraz więcej.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

wadijaji wadaa paija ||7||

Przez jego wspaniałość się je osiąga. ||7||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (467-3)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

purkhaan birkhaan tiirthaan tataan mejghaan khejtaanh

Ludzie, drzewa, sanktuaria, świętych rzek brzegi, obłoki, pola,

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ (467-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

diipaan loaan mandlaan khandaan warbhandaanh

Wyspy, kontynenty, światy, systemy słoneczne, wszechświaty;

ਅੰਡਜ਼ ਜੇਰਜ਼ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

andadž dzejradž utbhudžaan khaanii sejtdžaaanh

Cztery sposoby narodzin – z jaja, z łona, z ziemi i z wilgoci;

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ (467-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so mit džaanej naanake saraan mejraan džantaah

Oceany, góry i wszystkie istoty - o Nanaku, tylko ono zna ich położenie.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake džant upaaej kai sammaalej sabhnaah

O Nanaku, stworzywszy żyjące istoty, ono wszystkie je hołubi.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džin kartai karnaa kiiija czintaa bhe karnii taah

Stwarzające, co stworzyło stworzenia, również się o nie troszczy.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ (467-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so kartaa czintaa karej džin upaaija dżag

Ono, co stworzyło świat, dba o niego.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tis džohaarii suasat tis tis diibaan abhag

Przed nim się skłaniam i cześć ofiaruję; jego królewski dwór jest wieczny.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ (467-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake saczej naam bin kija tikaa kija tag ॥1॥

O Nanaku, bez prawdziwego imienia na cóż znak na czole, na cóż święty sznur? ॥1॥

ਮਃ ੧ ॥ (467-7)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh nejkiiija czangaiija lakh punnaa parwaan

Setki tysięcy cnót i prawych czynów, i setki tysięcy błogosławionych dobrych uczynków,

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ (467-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh tap upar tiirthaan sahdž dżog bejbaan

Setki tysięcy pokut w sanktuariach, praktyka sahejdž jogi na bezludziu,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh suurtan sangraam ran meh chhuteh paraan

Setki tysięcy odważnych czynów i oddanie ostatniego tchnienia na polu bitwy,

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (467-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh surtii lakh gijan dhijan parhiiija paath puraan

Setki tysięcy przeblýsków zrozumienia, setki tysięcy mądrości i medytacji, oraz czytania Wed i puranów

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džin kartej karnaa kiiija likhija aawan džaan

Wobec stwarzającego, co stworzyło stworzenia i zarządziło przychodzenie i odchodzenie,

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (467-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake matii mithija karam saczaa niiszaan ||2||

O Nanaku, wszystkie te rzeczy są fałszem. Prawdziwe są znamiona jego łaski. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (467-10)

porii

Porii:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacza saahib ejk tuun džin saczo sacz wartaaiija

Prawdziwie władającym jesteś tylko Ty, prawda prawd wszechobecna.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (467-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džs tuun dej tis milej sacz taa tinhii sacz kamaaiija

Ten tylko otrzymuje prawdę, komu Ty ją dasz; ten praktykuje prawdę.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (467-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur miliej sacz paaija džinh kej hirdej sacz wasaaiija

Prawdziwego guru spotykając znajduje się prawdę, w jego sercu prawda przebywa.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

muurakh sacz na džaananhii manmukhii džanam gawaaiija

Głupcy nie poznają prawdy, samowolni manmukhowie trwonią swe życie na próżno.

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ (467-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wicz duniija kaahej aaija ||8||

Po cóż przyszli na ten świat? ||8||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (467-13)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parh parh gadii ladiija parh parh bhariija saath

Możesz czytać i czytać tony ksiąg; czytać, studiować niezmierne mnóstwo ksiąg.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ (467-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parh parh bejrhiij paaiej parh parh gadiiej khaat

Możesz czytać i czytać całe galary ksiąg; czytać i czytać ich całe kopalnie.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parhija dzejtej baras baras parhija dzejtej maas

Możesz czytać rok po roku; czytać całymi miesiącami.

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ (467-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parhija dzejtej aardžaa parhija dzejtej saas

Możesz czytać przez całe swe życie, czytać z każdym oddechem.

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake lejkhej ik gal hor homej dzhakhnaa dzhhaakh ||1||

O Nanaku, tylko jedno jest warte wspomnienia; reszta to bezużyteczna paplanina i czczy gadanina w ego. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (467-15)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

likh likh parhija

Im więcej się pisze i czyta,

ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tejtaa karhija

Tym bardziej się płonie.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ (467-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

baho tirath bhawija

Im bardziej się błąka po sanktuariach,

ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tejto lawija

Tym bardziej się peroruje bezużytecznie.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

baho bhejkh kiiija dejhii dukh diija

Im więcej religijnych strojów, tym większy ból zadaje się swemu ciału.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saho wej džija apnaa kiiija

O ma duszo, musisz znosić następstwa własnych uczynków.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (467-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ann na khaaija saad gawaija

Kto nie zje kukurydzy, ten nie pozna jej smaku.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

baho dukh paaija duudžaa bhaaija

Nabawia się wielkiego bólu, miłując dualizm.

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bastar na pahirej

Kto nie nosi żadnych strojów,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ahinis kahrej

Cierpi dniem i nocą.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (467-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mon wiguutaa

Rujnuje się milczeniem.

ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kio džagej gur bin suutaa

Jakże śpiący przebudzi się bez guru?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pag upejtaanaa

Chodząc na bosy

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

apnaa kiiija kamaanaa

Cierpi od swych własnych czynów.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (467-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

al mal khaaji sir czhaaii paaji

Kto zjada odpadki i popiołem posypuje głowę

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

muurakh andhej pat gawaaji

Taki ślepy głupiec trwoni swój honor.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

win naawej kiczth thaaej na paaji

Bez imienia wszystko na nic się nie zdaje.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

rahej bejbaanii marhii masaanii

Kto żyje na bezludziach, na cmentarzach i w miejscach kremacji

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (467-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

andh na dzaanej fir paczhutaanii

Taki ślepiec nie poznał władającego; żałuje i na koniec jest skruszony.

ਪੰਨਾ 468

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur bhejtej so sukh paaej

Prawdziwego guru spotykając, spokój znajduje.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

har kaa naam man wasaaej

Z imienia najwyższego czyni w swym umyśle świątynię.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (468-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake nadar karej so paaej

O Nanaku, gdy najwyższe obdarza łaską, osiągamy je.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aas andejsej tej nihkejwal homej sabad

džalaaej ||2||

Uwalniamy się od nadziei i lęku i wypalamy swe ego słowem szabaadu. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (468-2)

porii

Porii:

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ (468-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhagat tejrej man bhaawdej dar sohan kiirat

gaawdej

Oddani twoi podobają się twemu umysłowi, o władające. Są piękni u twych drzwi, śpiewając twe pochwały.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਵੇਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake karmaa baahrej dar dhoḷa na lehnii dhaawdej

O Nanaku, komu odmówiono jego łaski, nie znajduje schronienia u jego drzwi, dalej się błąka.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ (468-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ik muul na budžnih aapnaa anhodaa aap ganaajdej

Niektórzy nie pojmują swych korzeni i bezpodstawnie przejawiają zarozumiałość.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

haḷo dhaadhii kaa niicz džaat hor utam džaat sadaajdej

Jestem podrzędnym śpiewakiem najwyższego; inni zwą siebie wyższą kastą.

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ (468-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tinḥ mangaa dže tudžhej dhijajdej ||9||

Ja wyglądam tych, co medytują nad Tobą. ||9||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-5)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh raadžaa kuurh pardžaa kuurh sabh sansaar

Fałszywy król, fałszywi poddani, fałszywy cały świat.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh mandap kuurh maarhii kuurh bejsanhaar

Fałszywy pałac, fałszywe wysokie domy, fałszywi ich mieszkańcy.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥ (468-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh sujnaa kuurh rupaa kuurh pejnhanhaar

Fałszywe złoto, fałszywe srebro; fałszywi je noszący.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh kaaija kuurh kaparh kuurh ruup apaar

Fałszywe ciało, fałszywe stroje; fałszywa niezrównana piękność.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ (468-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh mijaa kuurh biibii khap hoej khaar

Fałszywy mąż, fałszywa żona; rozpaczają i czezną na próżno.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh kuurhej nejhu lagaa wisrija kartaar

Fałszywi miłują fałsz i zapominają o tym, co ich stworzyło.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kis naal kiiczej dostii sabh džag czalanhaar

Z kim mam się zaprzyjaźnić, jeśli cały świat przeminie?

ਕੂੜੁ ਸਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ (468-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh mithaa kuurh maakhijo kuurh dobej puur

Fałszywa słodycz, fałszywy miód; przez fałsz utonęły ludzi zastępy.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake wakhaanej bejntii tudh baadzh kuurho kuurh ||1||

Nanak wymawia tę modlitwę: bez Ciebie, wszystko jest tylko fałszem fałszu.
||1||

ਮਃ ੧ ॥ (468-8)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (468-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz taa par dzaaniiej dzaa ridej saczaa hoļej

Prawdę zna tylko ten, kto w sercu prawdę nosi.

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurh kii mal utrej tan karej haczhaa dhoļej

Brud fałszu odchodzi, a ciało zostaje do czysta obmyte.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz taa par dzaaniiej dzaa sacz dharej pijar

Prawdę zna się tylko wtedy, gdy odczuwa się miłość do prawdziwego najwyższego.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (468-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naao sun man rehsijej taa paaej mokh duļar

Usłyszawszy imię, umysł jest zachwycony; potem osiąga się zbawienia bramę.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz taa par dzaaniiej dzaa dżugat dzaanej dżijo

Prawdę poznaje się tylko wtedy, gdy poznaje się prawdziwą drogę życia.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ (468-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dharat kaaija saadh kej wiczh dejej kartaa bijo

Przygotowując pole ciała, zasiewa ziarno stwarzającego.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz taa par dzaaniiej dzaa sikh saczii lejej

Prawdę poznaje się tylko wtedy, gdy otrzymuje się prawdziwą naukę.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ (468-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

daija dzaanej dżija kii kiczh punn daan kareji

Z miłosierdzia dla innych istot daje dary dobrotoczne.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz taan par dzaanijej dzaa aatam tirath karej niwaas

Prawdę poznaje się tylko wtedy, gdy się przebywa w uświęconym sanktuarium własnej duszy.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (468-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satguruu no pucz keh bahi rahej karej niwaas

Od prawdziwego guru przyjmuje nauki i żyje zgodnie z jego wolą.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz sabhnaa hoļej daaru paap kadhej dhoļej

Prawda lekarstwem dla wszystkich; usuwa i zmywa grzechy.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (468-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake wakhaanej bejntii dżin sacz palej hoļej ||2||

Nanak wymawia tę modlitwę dla tych, co noszą prawdę w zanadrzu. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (468-13)

porii

Porii:

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

daan mahindaa talii khaak dzej milej ta mastak laaijej

Daru poszukuje, który jest pyłem spod stop świętych; gdy go zdobędzie, natrę nim czoło.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (468-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurhaa laalacz chhadijej hoļej ik man alakh dhijaijej

Wyrzeknij się fałszywej chciwości i medytuj ze skupionym umysłem nad niewidzialnym władającym.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

fal tejwejho paaijej dzejwejhii kaar kamaaijej

Jakich się czynów dopuszczamy, takiej odpłaty doświadczamy.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਯੂੜਿ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (468-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzej howej puurab likhija taa dhuurh tinhaa dii paaijej

Jeśli tak zostało zarządzane, to otrzymujemy pył spod stop świętych.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mat thorhii sejw gawaaijej ||10||

Ale przez małostkowość trwonimy zasługi niesamolubnej służby. ||10||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (468-16)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sacz kaal kuurh wartija kal kaalakh bejtaal

Głód prawdy; fałsz przeważa, ciemność Kali Jugi zmienia ludzi w demony.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ (468-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bijo biidż pat lej gaej ab kijo ugwej daal

Kto zasiał ziarno, odszedł z honorem; jak ma teraz wzejść ziarno strzaskane?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzej ik hoļej ta ugwej rutii huu rut hoļej

Gdy ziarno całe, a pora właściwa, to ziarno wszędzie.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ (468-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake paahej baahraa korej rang na solej

O Nanaku, surowego nieprzerobionego płótna nie ufarbujesz.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhej wicz khumb czarhaaijej saram paahu tan holej

Płótno ciała, przerobione skromnością, wybiela miłujący respekt.

ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (468-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake bhagatii dzej rapej kuurhej solej na kolej ||1||

O Nanaku, kogoś przesyczonego praktyką pełną oddania nie dotknie zła sława.
||1||

ਮਃ ੧ ॥ (468-19)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lab paap dulej raadzaa mahtaa kuurh hoła sikdaar

Chciwość i grzech królem i premierem, fałsz ministrem skarbu.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (468-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kaam nejb sad puczhijej bahi bahi karej biiczhaar

Żądza cielesna głównym doradcą, przywoływanym i konsultowanym; obradują wspólnie, rozważając swe plany.

ਪੰਨਾ 469

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

andhii rejat gijan wihuunii bhaahi bharej murdaar

Ich poddani są ślepi i bez mądrości, próbują zadowolić wolę zmarłych.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (469-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gijanii naczrej waadzej waawej ruup karehi siigaar

Mądrzy duchowo tańczą, grając muzykę, przystrajając się pięknymi ozdobami.

ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

uuczrej kuukeh waadaa gaawahi dzodhaa kaa wiiczhaar

Wykrzykują głośno i wyśpiewują poematy i bohaterskie opowieści.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (469-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

muurakh pandit hikmat hudzat sandzej karahi pijar

Głupcy zwą siebie duchowymi uczonymi i uwielbiają gromadzić bogactwa sprytnymi sztuczkami.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dharmii dharam karahi gaawaawej mangej mokh dułaar

Prawi trwonią swą prawość, błagając o bramę zbawienia.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ (469-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džatii sadaawej džugat na džaanej czhad bahej ghar baar

Wdziewają celibat, porzucają domostwa, lecz nie znają prawdziwej drogi życia.

ਸਭੁ ਕੇ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabh ko puuraa aapej howej ghat na koji aakhej

Każdy zwie siebie doskonałym; nikt nie zwie siebie ułomnym.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (469-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pat parwaanaa piczhej paaijey taa naanake tolija džaapej ||2||

Lecz gdy położyć honor na wadze, wtedy, o Nanaku, widać jego prawdziwy ciężar. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (469-5)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadii so wadžag naanake saczaa wejkhelij soļej

Złe czyny zostają ujawnione; o Nanaku, prawdziwie władające widzi wszystko.

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (469-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabhonii czhaalaa maariija kartaa karej so hoļej

Każdy się stara, ale dzieje się tylko to, co czyni władające, stwarzające.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

agej džaata na džor hej agej džijo nawej

W przyszłym świecie pozycja i władza nic nie znaczą, w przyszłym świecie dusza jest nowa.

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੋਇ ॥੩॥ (469-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džin kii lejkhej pat pawej czangej sejii kejej ||3||

Ci nieliczni, których cześć jest potwierdzona, są dobrzy. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (469-6)

porii

Porii:

ਪੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dhur karam džinaa kao tudh paaija taa tinii khasam dhijaija

Których karmę od początku zarządziłeś, o władające, tylko ci medytują nad Tobą.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (469-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ejnaa džantaa kej was kiczh naahii tudh wejkiij džagat upaaija

Nic nie jest we władzy tych istot; Tyś stworzyło różnorodne światy.

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

iknaa no toon mejl lejhi ik aaphu tudh khuaaija

Jednych jednoczysz ze sobą, innych wiesz na złąkanie.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (469-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gur kirpaa tej dzaanija džithej tudh aap budžhaaija

Przez łaskę guru jesteś poznawane; poprzez niego objawiasz siebie.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sehdzej hii sacz samaaija ||11||

Z łatwością się z Tobą stapiamy. ||11||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (469-9)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (469-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dukh daaru sukh rog bhaija dzaa sukh taam na hoī

Cierpienie lekarstwem, rozkosz chorobą, bo gdzie przyjemność, tam nie ma pragnienia tego, co najwyższe.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tuu kartaa karnaa mej naahii dzaa haō kariī na hoī ||1||

Tyś władającym, stwarzającym; ja niczego nie mogę uczynić; choć usiłuję, nic się nie udaje. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ (469-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

balihaarii kudrat wasija

Jestem ofiarą dla twej wszechogarniającej twórczej mocy.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tejraa ant na dzaaji lakhija ||1|| rahaa-o

Twych granic nie da się poznać. ||1||Pauza||

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (469-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzaat meh dżot dżot meh dzaataa akal kalaa bharpuur rehija

Twe światło w stworzeniach, stworzenia w twym świetle; twa wszechmocna siła wnika wszędzie.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tuun saczaa saahib sifat suḷalihaō dżin kiitii so paar paija

Tyś prawdziwie władającym i mistrzem; twa chwała jest tak piękna, że kto ją wyśpiewuje, ten jest przenoszony poza.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (469-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kaho naanake kartej kiiija baataa dżo kiczh karnaa so kar rahija ||2||

Nanak głosi opowieści o stwarzającym, które czyni, cokolwiek ma uczynić. ||2||

ਮਃ ੨ ॥ (469-13)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (469-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džog sabdan gijan sabdan wejđ sabdan baraahmanej

Ścieżka jogi ścieżką wiedzy; Wedy ścieżką braminów.

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (469-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

khatrii sabdan suur sabdan suudar sabdan paraa kirtej

Kszatrijów ścieżką męstwo; siudrów ścieżką służba innym.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥
(469-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

sarab sabdan ejk sabdan dzej ko džaanej bhejo. naanake taa kaa daas hej soii nirandžan dejo ||3||

Wszystkich ścieżką jest ścieżka jednego; Nanak jest niewolnikiem tego, kto zna ten sekret; ono samo jest nieskalanym najwyższym. ||3||

ਮਃ ੨ ॥ (469-15)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ (469-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejk kriszann sarab dejwaa dejw dejwaa ta aatmaa

Jeden Kriszna jest boskim władcą wszystkich; on jest boskością jednostkowej duszy.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥
(469-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aatmaa baasdejwsiej dzej ko džaanej bhejo. naanake taa kaa daas hej soii nirandžan dejo ||4||

Ono samo jest nieskalanym boskim władcą; Nanak jest niewolnikiem każdego, kto pojmuję tę tajemnicę wszechobecnego nieskalanego. ||4||

ਮਃ ੧ ॥ (469-16)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (469-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kumbhej badhaa džal rehej džal bin kumbh na hołej

Wodę zawiera dzban, lecz bez wody dzban nie istnieje;

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gijaan kaa badhaa man rehej gur bin gijaan na holej ||5||

Mądrość duchową zawiera umysł, lecz bez guru duchowa mądrość nie istnieje.||5||

ਪਉੜੀ ॥ (469-17)

porii

Porii:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ (469-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parhija howeji gunahgaar taa omii saadh na maariiej

Gdy wykształcony jest grzesznikiem, wtedy nie karze się niepiśmiennego świętego.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzejhaa ghaalej ghaalnaa tejwejho naao paczaariiej

Jakich dokonuje się czynów, taką gromadzi się sławę.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ (469-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aisii kalaa na khejdiiej džit dargej gaija haariiej

Więc nie baw się w takie igraszki, co cię zniszczą na sądzie najwyższego.

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parhija atej omiija wiickaar agej wiiczaariiej

Czyny uczonych i niepiśmiennych zostaną osądzone w następnym świecie.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ (469-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

muhi czelej so agej maariiej ||12||

Kto uparcie podąża za własnym umysłem, będzie ciepiec w następnym świecie. ||12||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-1)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake mejr sariir kaa ik rath ik rathwaahu

O Nanaku, dusza ciała ma jeden rydwan i jednego woźnicę.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ (470-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džjug džjug fejr wataaiiej gijaanii budžej taahi

Wiek za wiekiem się zmienia; duchowi mędrzy pojmują to.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satdžjug rath santokh kaa dharam agej rathwaahu

W złotej Satjudze zadowolenie było rydwanem, Dharma prawości woźnicą.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tarejtej rath džatej kaa džor agej rathwaahu

W srebrnej Trejtajudze, celibat był rydwanem, moc woźnicą.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

duġapur rath tapej kaa sat agej rathwaahu

W brązowej Duġapurjudze, pokuta była rydwanem, prawda woźnicą.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ (470-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kaljug rath agan kaa kuurh agej rathwaahu

॥1॥

W żelaznej Kalijudze, ogień jest rydwanem, fałsz woźnicą. ॥1॥

ਮਃ ੧ ॥ (470-4)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saam kehej sejtambar suġaamii sacz meh aaczai saacz rehej, sabh ko sacz samaawej

Samweda głosi, że Pan i mistrz jest ubrany na biało; w Wieku Prawdy każdy pragnął prawdy, przebywał w prawdzie i stąpił się z prawdą.

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (470-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

rig kehej rahija bharpuur

Rygweda głosi, że Bóg przenika i przesyca wszystko;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

raam naam dejwaa meh suur

Pana imię wśród bóstw najwznioślejsze.

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛੁਤ ਜਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naaej laiej paraaczat dġaahi

Imienia śpiew, odchodzi grzech;

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (470-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake tao mokhantar paahi

O Nanaku, wtedy osiąga się zbawienie.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dġudġ meh dġor czalii czandraawal kaanh kriszan dġaadam bhaija

Dġudġarweda głosi, że Kaan Kriszna z rodu Jaadwa siłą uwiódlł Czandraawali.

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (470-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

paardġaat gopii lai aaija bindraaban meh rang kiija

Swej mleczarce przyniósl Drzewo Elizejskie i rozkoszował się w Brindaawan.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kal meh bajd atharban hooġa naao khudaaii alhu bhaija

W ciemnym wieku Kalijugi, Atharaweda wyszła na pierwszy plan; Allah stał się imieniem Boga.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰੁ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ (470-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

niil bastar lej kaprhej pahirej turak pathaanii amal kiija

Ludzie przywdziali błękitne szaty i stroje; zapanowali Turcy i Pathaanowie.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czaarej wejd hołej sacziaar

Cztery Wedy głośzą prawdę.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parhej gunej tinh czaar wiiczaar

Czytając je i studiując, znajduje się cztery doktryny.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (470-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhaao bhagat kar niicz sadaaej. tao naanake mokhantar paej ||2||

Z miłującym respektem, pełną oddania praktyką religijną, trwając w pokorze, o Nanaku, osiąga się zbawienie. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (470-9)

porii

Porii:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (470-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur witahu waarija džit miliej khasam samaalija

Składam siebie w ofierze prawdziwemu guru; spotkawszy go, hołubię najwyższe.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇੜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džin kar updejs gijan andžan diija inhii nejtrii džagat nihaalija

On mnie pouczył i namaścił lekarstwem mądrości duchowej, i takimi oczyma postrzegam świat.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (470-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

khasam czhod duudžei lagej dubej sej wandžarija

Ci, co porzucają najwyższe, a wiążą się z innym, toną.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satguruu hej bohithaa wirlej kinej wiiczaarija

Prawdziwy guru jest łodzią, lecz nieliczni sobie to uprzytomniają.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ (470-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kar kirpaa paar utaarija ||13||

Udzielając swej łaski, on przewozi ich na drugą stronę. ||13||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (470-12)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sinmal rukh saraairaa at diiragh at mucz

Drzewo sinmal jest proste jak strzała; bardzo wysokie i bardzo grube.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ (470-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

oaj dže aawahi aas kar džaahi niraasej kit

Lecz ptaki siadające na nim w nadziei, odlatują rozczarowane.

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

fal fikej ful bakbakej kamm na aawahi pat

Jego owoce są bez smaku, kwiaty przyprawiają o mdłości, a liście są bezużyteczne.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ (470-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mithat niwii naanake gun czangaaiija tat

Ślodycz i pokora, o Nanaku, są esencją cnoty i dobroci.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabh ko niwej aap kao par kao niwej na koej

Każdy czyni pokłon przed samym sobą; nikt nie skłania się przed innym.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ (470-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dhar taaraadżuu toliiej niwej so gauraj hoļej

Gdy coś położyć na szalkach wagi, wtedy to, co opada, jest cięższe.

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

apraadhii duunaa niwej dżo hantaa

miragaahi

Grzesznik, jak łowca jeleni, skłania się po dwakroć.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (470-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

siis niwaaiej kija thiiej dżaa ridej kusudhej

dżaahi ||1||

Lecz cóż po skłanianiu głowy, gdy serce jest nieczyste? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (470-16)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parh pustak sandhija baadan

Czytasz swe książki, odmawiasz modlitwy, a potem wdajesz się w dysputy;

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sil puudżas bagul samaadhan

Z ust wypuszczasz skrajny fałsz, a przyzdabiasz się drogocennymi ozdobami;

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mukh dźhuuth bibhuukhan saaran

Z ust wypuszczasz skrajny fałsz, a przyzdabiasz się drogocennymi ozdobami;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (470-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

trejpaal tihaal biczaaran

Trójwers z gajatri recytujesz trzy razy na dzień.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gal maalaa tilak lilaatan

Wokół szyi różaniec, na czole święty znak;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

duej dhotii bastar kapaatan

Dwie przepaski, turban na głowie.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (470-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżej dżaanas barahman karman

Znając naturę najwyższego,

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabh fokat nischao karman

Wiedziało by się o daremności tych wierzeń i rytuałów.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kahu naanak nihczao dhijawej

Nanak mówi, medytuj z głęboką wiarą;

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (470-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bin satgur waat na paawej ||2||

Bez guru drogi nikt nie znajdzie. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (470-18)

porii

Porii:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛੱਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kaparh ruup suhaawanaa czhad duniija andar dzaawnaa

Pozostawiając świat piękna i pięknych strojów, trzeba będzie odejść.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mandaa czanga aapnaa aapej hii kiitaa paawnaa

Otrzymując odpłatę za swe dobre i złe uczynki.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (470-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hukam kiiej man bhaawdej raahi bhiirhej agej dzaawnaa

Można wydawać nakazów do woli, lecz przyjdzie stąpać po wąskiej ścieżce w następnym świecie.

ਪੰਨਾ 471

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nangaa dodzak czaalija taa disej kharaa daraawanaa

Trafia się nago do piekła i wtedy wygląda się okropnie.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ (471-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kar augan paczhotaawanaa ||14||

Żałując popełnionych grzechów. ||14||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (471-2)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

daija kapaah santokh suut dzat gandhi sat wat

Współczucie płótnem, zadowolenie nicią, skromność węzłem, prawdę splotem uczynić.

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ (471-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ejhu dzanejjuu džiija kaa haii ta paadej ghat

Oto uświęcony sznur duszy; jeśli go masz, to dalej, obwiąż mnie nim.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naa ejh tuteej naa mal lageej naa ejh dzalej na dzaaej

On nie pęknie, nie splami go brud, nie spali się go ani nie zgubi.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ (471-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dhan so maanas naanake dzo gal czalej paaej

Błogosławieni ci śmiertelnicy, o Nanaku, co noszą taki sznur na szyi.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czaukarh mul anaaija bahi czaukej paaija

Kupujesz sznurka za kilka muszelek, siedząc w swym obejściu, zakładasz go.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ (471-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sikhaa kann czarhaaiija gur baraaahman thija

Szepcząc polecenia do uszu innych, bramin staje się guru.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

oh muua oh dźharh paija wejtгаа gaija ||1||

Lecz umiera i święty szur odpada, a dusza odchodzi bez niego. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (471-5)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ (471-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh czoriija lakh dźaariija lakh kuurhiiija

lakh gaal

Tysiące grabieży, tysiące cudzołóstw, tysiące fałszy i tysiące aktów przemocy.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਆ ਨਾਲਿ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lakh thagiiija pahinaamiiija raat dinas dźiia

naal

Tysiące zwodzeń i sekretnych postępów, dniem i nocą przeciw swym współbraciom.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ (471-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tag kapaahahu katiiej baamhan watej aaej

Sznur jest robiony z bawełny, a bramin przychodzi i go skręca.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuhi bakraa rinnih khaaija sabh ko aakhej

paaej

Kozę się zabija, gotuje i zjada, i wszyscy mówią wtedy: „Założ nam uświęcony sznur.”

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ (471-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hoļej puraanaa sutiiej bhii fir paaiej hor

Gdy się zużywa, wyrzuca się go i zakłada inny.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake tag na tutii dzej tag howej dzor ||2||

O Nanaku, sznur ten nie pękłby, gdyby miał jakąkolwiek prawdziwą moc. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (471-8)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ (471-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naae manijeej pat upadzeej salahi sacze suut

Wiara w imię daje zaszczyt, chwała najwyższego prawdziwym uświęconym sznurem.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dargeh andar paaiej tag na tuutas puut ||3||

Nosi się go na jego dworze; nigdy się nie przerwie. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (471-9)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tag na indrii tag na naarii

Nie ma uświęconego sznura na narządy płciowe, nie ma dla kobiety.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ (471-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhalkej thuk paej nit daarhii

Codziennie opluwa się brodę mężczyzny.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tag na pejrrii tag na hathii

Nie ma uświęconego sznura dla stop ani dla rąk;

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tag na dzhhwaa tag na akhii

Nie ma sznura dla języka, nie ma dla oczu.

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wejtga aapej watej

Bramin odchodzi z tego świata bez uświęconego sznura.

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘੜੈ ॥ (471-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wat dhaagej awraa ghatej

Skręcając sznury, zakłada je innym.

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

lej bhaarh karej wiijahu

Bierze zapłatę za odprawianie ślubu;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kadh kaagal dasej raahu

Odczytując horoskopy, wskazuje drogę.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (471-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sun wejkhhu lokaa ejhu widaan

Usłyszcie i zobaczcie ludzie tę zadziwiającą rzecz.

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

man andhaa naao sudžaan ||4||

Ma ślepy umysł, a zwie się go wszechwiednym. ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (471-12)

porii

Porii:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saahib hołej daijal kirpaa karej taa saaii kaar karaisii

Kogo najwyższe obdarza swą łaską, ten pełni mu służbę.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ (471-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so sejwak sejwaa karej dżis no hukam

manaaisii

Ten sługa wypełnia służbę, którego ono przywodzi do słuchania nakazu jego woli.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-13,ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hukam maniej howej parwaan taa khasmej kaa mahal paaisii

Słuchając nakazu, zostaje przyjęty, a potem osiąga pałac obecności najwyższego.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

khasmej bhaawej so karej manhu czindija so fal paaisii

Kto się wysiła, by zadowolić najwyższe, ten uzyskuje owoce pragnień swego umysłu.

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ (471-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

taa dargej pejdhaa dzaaisii ||15||

Potem idzie na jego dwór, przybrany w szatę czci. ||15||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (471-14)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gauu biraahman kao kar laawhu gohar taran na dzaaii

Opodatkowują krowy i braminów, lecz placki krowie w ich kuchniach ich nie uratują.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ (471-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dhotii tikaa tej dzapmaalii dhaan malejczhaan khaaii

Noszą przepaski na biodrach, rysują rytualne znaki na czołach i noszą swe różańce, ale jedzą razem z muzułmanami.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

antar puudžaa parhej katejbaa sandžam turkaa bhaaii

O potomkowie przeznaczenia, odprawiacie dewocjonalne ceremonie w pomieszczeniach, ale czytacie pisma islamskie i przyjmujecie muzułmańskie zwyczaje.

ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

chodiilej paakhandaa

Porzućcie swą hipokryzję!

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ (471-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naam laiej dzaahi tarandaa ||1||

Przyjmując imię najwyższego, przepawicie się na drugi brzeg. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (471-17)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

maanas khaanej karahi niwaadž

Ludożercy odmawiają swe modlitwy.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czhurii wagaain tin gal taag

Wierzący noże noszą na szyjach uświecone sznury.

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ (471-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tin ghar barahman puureh naad

W ich domach bramini grają na konchach.

ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

unhaa bhe aawahi oii saad

Oni też mają ten sam smak.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuurhii raas kuurhaa waapaar

Fałszywa ich stolica, fałszywy ich handel.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kurh bol karahi aahaar

Mówiąc fałsz, spożywają swój pokarm.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ (471-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

saram dharam kaa dejraa duur

Dom skromności i Dharmy jest im odległy.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake kurh rahija bharpuur

O Nanaku, fałszem są całkowicie przesiąknięci.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mathej tikaa tejrh dhotii kakhaaii

Święte znaki na ich czołach a wokół bioder szafranowe przepaski;

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ (471-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

hath czhurii džagat kaasaaii

W doniach trzymają noże - rzeźnicy świata!

ਨੀਲ ਵਸਤੂ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

niil watar pahir howej parwaan

Nosząc niebieskie stroje, szukają akceptacji muzułmańskich władców.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

malejczh dhaan lej puudžeh puraan

Przyjmując chleb od muzułmańskich władców, nadal czczą purany.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ (472-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

abhaakhija kaa kuthaa bakraa khaanaa

Jedzą mięso kozłów zabitych po odczytaniu nad nimi muzułmańskich modlitw,

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czaukej upar kisej na dzaanaa

Ale nie pozwalają innym wejść do swej kuchni.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dej kej czaukaa kadhii kaar

Rysują linie dookoła siebie, pokrywają ziemię krowim łajnem.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (472-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

upar aaej bajthej kuurhijar

Fałszywi przychodzą i siadają w ich kręgu.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mat bhitej wej mat bhitej. ih ann asaadaa fitej

Krzyczą: „Nie dotykaj naszego jedzenia, bo zostanie skalane!”

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tan fitej fejr h karejn

Ale swymi skalanymi ciałami popełniają złe uczynki.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

man dzuuthej czulii bharejn

Paskudnymi umysłami próbują oczyścić swe usta.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (472-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kaho naanake sacz dhijaiej

Mówi Nanak, medytujcie nad prawdziwym.

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sucz howej taa sacz paaiej ||2||

Jeśli jesteście czyści, osiągniecie prawdziwe. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (472-4)

porii

Porii:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ (472-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

czitej andar sabh ko wejkh nadrii hejth czalaaidaa

Wszyscy są w twoim umyśle; postrzegasz i poruszasz nimi pod swym łaskawym spojrzeniem.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aapej dej wadijaiija aapej hii karam karaaidaa

Ty samo dajesz im chwałę i Ty samo sprawiasz, że działają.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (472-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadahu wadaa wad mejdnii sirej sir dhandhej laaidaa

Jest największym z wielkich; wielki jest jego świat; wszystkim nakazuje ich zadania.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

nadar upthii dzej karej sultaanaa ghaahu karaaidaa

Gdyby rzuciło gniewne spojrzenie, mogłoby zmienić królów w żdźbła trawy.

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (472-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dar mangan bhikh na paaidaa ||16||

Choćby żebrawali od drzwi do drzwi, nikt im nie dałby jałmużny. ||16||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-7)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਖਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dzej mohaakaa ghar muhej ghar muhi pitrii dejej

Żłodziej rabuje dom i ofiaruje skradzione rzeczy swoim przodkom.

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ (472-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

agej wasat sindzaaniej pitrii czor kareji

W następnym świecie wychodzi to na jaw i przodkowie są też uznawani za złodziei.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wadhiija hath dalaal kej musfii ejh kareji

Pośrednikowi ucina się dłoń, to jest sprawiedliwość władającego.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ (472-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake agej so milej dze khatej ghaalej dejej

||1||

O Nanaku, tylko ten jest przyjmowany w następnym świecie, kto daje potrzebującym z owoców własnej pracy i trudu. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (472-8)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džijo džoruu sirnaawanii aawej waaro waar

Tak jak kobieta miesiączkuje, miesiąc za miesiącem,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džuuthej džuuthaa mukh wasej nit nit hoej

khuaar

Tak fałsz mieszka w ustach fałszywych; cierpią zawsze, coraz to na nowo.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ (472-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suuczej ejhi na aakhiijahi bahan dze pindaa dhoej

Nie ci są zwani czystymi, co siadają, obmywszy zaledwie swe ciało.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suuczej sejii naanake dżin man wasija soej

||2||

Tylko ci są czyści, o Nanaku, w których umysłach przebywa najwyższe. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (472-10)

porii

Porii:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (472-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

turej palaanej paun wejg har rangii haram

sawaarija

Z osiadłymi końmi szybkimi jak wiatr i haremami ozdobionymi na wszelkie sposoby;

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ (472-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kothej mandap maarhiija laaej bejthej kar

paasaarija

W domach, pawilonach i wzniosłych dworach mieszkają, obnosząc się dookoła.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

cziiđ karan man bhaawdej har budžhan naahii haarija

Działają z pragnienia umysłu, ale nie pojmują najwyższego, więc popadają w ruinę.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ (472-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kar furmaais khaaija wejkh mahlat maran wiisaarija

Zaznaczając swój autorytet, jedzą i, podziwiając swe pałace, zapominają o śmierci.

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džar aaii džoban haarija ||17||

Ale starość przychodzi, a młodość znika. ||17||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (472-13)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (472-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džej kar suutak manniiej sabh tej suutak hoej

Gdy ktoś dopuszcza ideę nieczystości, wtedy nieczystość jest wszędzie.

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

gohej atej lakrhii andar kiirhaa hoej

W łajnie krowim i drewnie są robaki.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džejtej daanej ann kejdžiija baadžh na koej

Tak liczne jak ziarna kukurydzy, żaden nie jest bez życia.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (472-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pahilaa paanii džiio hej džit harija sabh koej

Najpierw jest życie w wodzie, która wszystko czyni zielonym.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suutak kijo kar rakhiiej suutak pawej rasoej

Jak można ochronić ją od nieczystości? Dotyka naszej kuchni.

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ (472-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake suutak ejw na utrej gijan utaarej

dhoej ||1||

O Nanaku, nieczystości nie usunie się w ten sposób; zmyć ją można tylko duchową mądrością. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (472-16)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

man kaa suutak lobh hej dzhhwaa suutak kuurh

Umysłu nieczystością – chciwość, języka nieczystością – fałsz.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ] (472-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

akhii suutak wejkhnaj par tari-a par dhan ruup

Oczu nieczystością – wpatrywanie się w piękno cudzej żony i cudze bogactwo.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kannii suutak kann pej lajitbaarii khaahi

Uszu nieczystością – słuchanie obmawiania innych.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (472-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake hansaa aadmii badhej dżam pur dżaaahi ||2||

O Nanaku, dusza śmiertelnika idzie związana i zakneblowana do miasta śmierci. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (472-18)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabho suutak bharam hej duudżej lagej dżaaej

Wszelka nieczystość pochodzi z wątpienia i przywiązania do dwoistości.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (472-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżaman marnaa hukam hej bhaanej aawej dżaaej

Narodziny i śmierć podlegają nakazowi woli najwyższego; z jego woli przychodzimy i odchodzimy.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

khaanaa piinaa pawitar hej diton ridżak sambaahi

Jedzenie i picie są czyste, gdyż najwyższe daje wszystkim pożywienie.

ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (472-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake dżinhii gurmukh budżhija tinhaa suutak naahi ||3||

O Nanaku, gurmukhowie, którzy pojmują owo najwyższe, nie są skalani nieczystością. ||3||

ਪੰਨਾ 473

ਪਉੜੀ ॥ (473-1)

porii

Porii:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

satgur wadaa kar salaahiiej dżis wicz wadiija wadijaiija

Chwała wspaniałemu prawdziwemu guru; w nim jest najwspanialsza wspaniałość.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (473-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

seh mejlej taa nadrii aaiija

Gdy najwyższe sprawia, byśmy spotkali guru, wtedy go dostrzegamy.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dżaa tis bhaanaa taa man wasaaiija

Gdy mu się tak podoba, zaczyna mieszkać w naszych umysłach.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਬੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (473-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kar hukam mastak hath dhar wiczahu maar kadhiija burijaiija

Z jego nakazu, gdy kładzie nam dłoń na czole, nikczemność odchodzi z naszego wnętrza.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

seh tuthej nao nidh paaiija ||18||

Gdy najwyższe jest całkowicie zadowolone, wtedy zdobywamy dziewięć skarbów. ||18||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-3)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (473-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pahilaa suczaa aap hoej suczej bejthaa aaej

Najpierw oczyściwszy siebie, bramin przychodzi i siada w oczyszczonym okręgu.

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suczej agej rakhion koej na bhitijo dzaaej

Stawiają przed nim czysty pokarm, którego nikt inny nie tknął.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ (473-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

suczaa hoej kej dzejwija lagaa parhan slok

Oczyszczony, bierze pokarm i zaczyna odczytywać swe święte wersy.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kuhthii dzaaji satija kis ejhu lagaa dokh

Ale potem ów pokarm zostaje wyrzucony w brudne miejsce – czyjaż to wina?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ (473-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ann dejwtaa paanii dejwtaa bejsantar dejwtaa luun pandzwaa paaija ghirat

Ziarno jest święte, woda jest święta, ogień i sól są święte, gdy doda się rzecz piątą – masło ghii,

ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

taa hoaa paak pawit

Wtedy pokarm staje się czysty i uświęcony.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਬੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

paapii sijo tan gadija thukaa paiija tit

Wchodząc w styczność z grzesznym ludzkim ciałem ów pokarm staje się tak nieczysty, że jest opluwany.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ (473-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džit mukh naam na uuczrahi bin naawej ras khaahi

Te usta, które nie śpiewają imienia i bez wypowiedania go zjadają smakowite pokarmy,

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (473-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake ejwej dzaaniiej tit mukh thukaa paahi

||1||

O Nanaku, wiedz, że takie usta należy opluwać. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (473-7)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhande džammije bhande nimmije bhande mangane wiahu

Z (naczynia-)kobiety rodzi się mężczyzna; w kobiecie mężczyzna jest poczynany, z kobietą się zaręczają i żeni.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhandahu howej doseti bhandahu czalej rahu

Kobieta staje się jego przyjacielem, poprzez kobietę przychodzi przyszłe pokolenia.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ (473-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhande muła bhande bhaaliiej bhand howej bandhan

Gdy kobieta umiera, poszukuje innej kobiety, do kobiety jest przywiązany.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so kijo manda akhiej džit džamej radžaan

Więc czemu zwać ją złą? Z niej się rodzą królowie.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (473-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

bhandahu hii bhanda upedžej bhandej badžhe na koiej

Z kobiety kobieta się rodzi, bez kobiet nie byłoby nikogo.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake bhandej baharaa ejko saczia soej

O Nanaku, bez kobiety jest tylko to jedno prawdziwe.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džit mukh sadaa salahiiej bhaga rati czaar

Te usta, co nieustannie wychwalają owo najwyższe, są błogosławione i piękne.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (473-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake tej mukh udžilej tit saczej darbaar

॥2॥

O Nanaku, te twarze będą promienne na dworze prawdziwego. ॥2॥

ਪਉੜੀ ॥ (473-11)

porii

Porii:

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ (473-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

sabh ko aakhej aapnaa džis naahii so czun kadhiiej

Wszyscy zwać cię najwyższym; kto ciebie nie posiada, jest wyłuskiwany i wyrzucany.

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

kiitaa apo aapnaa aapej hii lejkhaa sandhiiej

Każdy otrzymuje zapłatę za swe czyny, rejestry są odpowiednio poprawiane.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ (473-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džaa rehnaa naahii ajt džag taa kaait gaarab handtiiej

Skoro i tak nie jest nam przeznaczone pozostać na tym świecie, po cóż rujnować siebie w pysze?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mandaa kisej na aakhiiej parh akhar ejho budžijej

Nie zwij nikogo złym, czytaj te słowa i zrozum.

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ (473-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

muurkhej naal na ludžijej ||19||

Z głupcami nie należy się spierać. ||19||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (473-13)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲੀਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

naanake fikej boliej tan man fikaa hoiej

O Nanaku, mdłe słowa czynią ciało i umysł mdłym.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੋ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

fiko fikaa sadiiej fikej fikii soiej

Najbardziej mdłym z mdłych jest zwany; najbardziej mdła z mdłych jego reputacja.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ (473-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

fikaa dargeh sathiiej muhi thukaa fikej paaej

Mdły jest odrzucany na dworzec najwyższego, a twarz mdłego opluwana.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

fikaa muurakh aakhiiej paanaa lahej sadžaaej ||1||

Mdły zwany jest głupcem; za karę biją go pantoflami. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (473-15)

mahala pela

Pierwszy mahalla:

ਅੰਦਰਹੁ ਬੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ (473-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

andrahu džhuuthej paidž baahar duniija andar feil

Fałszywi wewnątrz a szacowni na zewnątrz są bardzo liczni na tym świecie.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

athsath tireth dzej naawej utrej naahii mejl

Sześćdziesiąt osiem kąpiele pielgrzymkowych nadal nie usuwa ich brudu.

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (473-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džinh pat andar baahar gudarh tej bhalej sansaar

Ci, co noszą jedwab w środku a łachmany na zewnątrz, są dobrymi na tym świecie.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tinj nejhū lagaa rab sejtejtii dejkhnej wiiczaar

Zaczynają miłować najwyższe i kontemplują, postrzegając je.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (473-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

rang haseh rang rowej czup bhii kar dzaahi

W miłości najwyższego się śmieją, w miłości najwyższego łkają, a także pozostają niemi.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

parwaah naahii kisej kejrii baadzħ saczej naah

Nie dbają o nic jak tylko o swego prawdziwego współmałżonka – najwyższe.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ (473-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dar waat upar kharacz mangaa džabej dejej ta khaahi

Siedząc, czekają u drzwi najwyższego, błagając o pokarm, a gdy ono im go daje, spożywają.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ ਮੇਲੁ ॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

diibaan ejko kalam ejkaa hamaa tumhaa mej

Dwór najwyższego jest jeden, zagroda jest jedna; tam ty i ja się spotkamy.

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ (473-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dar laej lejkhā piirh czhutej naanakee džijo tejl ||2||

Na dworze najwyższego bada się rejestry; o Nanaku, grzesznicy są miażdżeni jak ziarna oleiste pod prasą. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (474-1)

porii

Porii:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aapej hii karnaa kiijo kal aapej hii tej dhaariiej

Tyś samo stworzyło stworzenia, tyś samo wlało w nie swą siłę.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ (474-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dejkhej kiitaa aapnaa dhar kaczii pakii saariiej

Postrzegasz swe stworzenia jako wygrywające i przegrywające w kości do gry życia na ziemi.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džo aaija so czalsii sabh koii aaii waariiej

Ktokolwiek przybył, odejść musi; na każdego przyjdzie kolej.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (474-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

džis kej džiija paraan heh kijo saahib manhu wisaariiej

To, które włada naszą duszą i samym oddechem naszego życia – czemu mielibyśmy zapominać w naszych umysłach o owym najwyższym mistrzu?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

aapan hathii aapnaa aapej hii kaadž sawaariiej ||20||

Własnymi dłońmi rozwiążmy własne sprawy. ||20||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-3)

slok mahala dudža

Slok, drugi mahalla:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (474-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejh kinejhii aaskii duudžej lagej džaaej

Cóż to za rodzaj miłości, co lgnie do dwoistości?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee aasak kaandhiiej sad hii rahej samaaej

O Nanaku, ten tylko jest zwany miłującym, kto zawsze pozostaje pochłonięty w medytacji.

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (474-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

czangej czanga kar mannej mandej mandaa hołej

Lecz kto czuje się dobrze tylko wtedy, gdy otrzymuje coś dobrego, a źle, gdy sprawy idą źle,

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਚਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aasak ejhu na aakhiiej dže lejkhej wartej sołej ||1||

Tego nie zwij miłującym; on handluje wyłącznie na swój rachunek. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-5)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (474-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

salaam džabaab dowej karej mundtoh ghuthaa džaaej

Kto z szacunkiem pozdrawia, ale też po chamsku odmawia swemu mistrzowi, od samego początku błądzi.

ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee dowej kuurhiiija thaaej na kaaii paaej ||2||

O Nanaku, oba jego uczynki są fałszywe i nie znajduje miejsca na dworze najwyższego. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (474-6)

porii

Porii:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (474-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džit sejwijej sukh paaijej so saahib sadaa samhaalijej

Jemu służąc, spokój się zyskuje; zawsze medytuj i trwaj w najwyższym mistrzu.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džit kiitaa paaijey aapnaa saa ghaal burii kijo ghaaliijey

Czemu popełniasz tak złe uczynki, że będziesz musieć wielce cierpieć?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (474-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

mandaa muul na kiiczii dej lammii nadar nihaalijey

Nie czyń wcale zła, patrz w przyszłość, przewidując.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džijo saahib naal na haarijey tawejhaa paasaa dhaalijey

Rzucaj więc kośćmi w taki sposób, by nie przegrać z najwyższym mistrzem.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ (474-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

kiczh laahej upar ghaalijey ||21||

Czyń te uczynki, które przyniosą ci korzyść. ||21||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-9)

slok mahala dudža

Slok, drugi mahalla:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

czaakar lagej czaakrii naalej gaarab waad

Jeśli służący pełni służbę, będąc próżnym i kłotliwym,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ (474-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

galaa karej ghanajriija khasam na paej saad

Może mówić, ile chce, ale nie będzie przyjemny dla swego pana.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aap gawaaej sejwaa karej taa kiczh paej maan

Lecz jeśli pozbył się zarozumialstwa i pełni służbę, zostanie uhonorowany.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ (474-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee dżis no lagaa tis milej lagaa so parwaan ||1||

O Nanaku, jeśli stapia się z tym, do kogo jest przywiązany, jego przywiązanie zostaje przyjęte. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-11)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

džo dżijey hołej so ugwej muh kaa kejhija waao

Co jest w umyśle, wychodzi na jaw, wypowiedane słowa są same z siebie tylko wiatrem.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ (474-11, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

biidzej bikh mangej amrit wejkhhu ejhu nijao ||2||

Zasiewa ziarna trucizny, a domaga się ambrozyjskiego nektaru; zważ – coż to za sprawiedliwość? ||2||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-12)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naal ijanej dostii kadej na aawej raas

Przyjaźń z głupcem nigdy nie wychodzi na dobre.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (474-12, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

dzejhaa džaanej tejho wartej wejkhhu ko nirdžaas

Jak wie, tak czyni, zważ i zobacz, że tak jest.

ਵਸਤੂ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

wastuu andar wasat samaawej duudžii howej paas

Jedno może zostać wchłonięte przez drugie, lecz dwoistość nadal je rozdziela.

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (474-13, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

saahib sejti hukam na czalej kahii banej ardaas

Nikt nie może rozkazywać najwyższemu; ofiaruj mu raczej pokorne modły.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

kuurh kamaanej kuurho howej naanakee sifat wigaas ॥3॥

Praktykowanie fałszu tylko fałsz przynosi. O Nanaku, wychwalając najwyższe, rozkwita się. ॥3॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-14)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (474-14, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naal ijanej dostii wadaaruu sijo nejhu

Przyjaźń z głupcem i miłość do kogoś napuszonego

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

paanii andar liik džijo tis daa thaa na thejhu ॥4॥

Są jak linie kreślone na wodzie; nie pozostawiają trwałego śladu ani znaku. ॥4॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-15)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ (474-15, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

hoļej ijanaa karej kamm aan na sakej raas

Jeśli głupiec coś robi, nie może tego zrobić dobrze.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

dzej ik adh czangii karej duudžii bhii wejraas ॥5॥

Nawet jeśli coś zrobi dobrze, to następną rzecz zepsuje. ॥5॥

ਪਉੜੀ ॥ (474-16)

porii

Porii:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ (474-16, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

czaakar lagej czaakrii dzej czalej khasmej bhaaej

Jeśli sługa spełniając służbę, słucha woli swego pana,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

hurmat tis no aglii oh wadzahu bhe duunaa khaaej.

Jego honor wzrasta i otrzymuje podwójną zapłatę.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ (474-17, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

khasmej karej baraabarii fir gejrat andar paaej

Lecz jeśli mieni się równym swemu panu, zyskuje jego niezadowolenie.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

wadzahu gawaaej aglaa muhej muhi paanaa khaaej

Traci całą zapłatę i dostaje pantoflem po twarzy.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (474-18, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

dzis daa ditaa khaawnaa tis kahijej saabaas

Wszyscy wychwalajmy to, od którego otrzymujemy nasz pokarm.

ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee hukam na czalii naal khasam czalai ardaas ||22||

O Nanaku, nikt nie może rozkazywać najwyższemu mistrzowi; oferujemy zamiast tego modlitwy. ||22||

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ (474-19)

slok mahala dudza

Slok, drugi mahalla:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ (474-19, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejh kinejhii daat aapas tej dzo paaijej

Cóż to za dar, który otrzymujemy jedynie sami o niego prosząc?

ਪੰਨਾ 475

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee saa karmaat saahib tuthej dzo milej ||1||

O Nanaku, ten jest najcudowniejszy z darów, który otrzymujemy od najwyższego, gdy jest całkowicie zadowolone. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-1)

mahala dudza

Drugi mahalla:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-1, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

ejh kinejhii czaakrii džit bhao khasam na dzaej

Cóż to za służba, przez którą nie odchodzi bojaźń przed najwyższym mistrzem?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (475-2, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee sejwak kaadhijej dze sejtii khasam samaaej ||2||

O Nanaku, ten tylko zwany jest sługą, kto z najwyższym mistrzem się stapia. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (475-2)

porii

Porii:

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee ant na dzaapnhii har taa kej paaraawaar

O Nanaku, granic najwyższego nie można poznać; ono nie ma kresu ani granic.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aap karaaej saakhtii fir aap karaaej maar

Ono samo stwarza, a potem samo niszczy.

ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ (475-3, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

iknhaa galii džandžiiriija ik turii czarhej bisijaar

U jednych łańcuchy na szyi, inni jadą na wielu koniach.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aap karaaej karej aap hao kej sijo kariii pukaar

Ono samo czyni i samo sprawia, że coś czynimy; na kogo mielibyśmy narzekać?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ (475-4, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee karnaa džin kiijaa fir tis hii karnii saar ||23||

O Nanaku, to, co stworzyło stworzenia – ono samo się o nie troszczy. ||23||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ (475-5)

slok mahala pela

Slok, pierwszy mahalla:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ (475-5, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

apej bhandej saadžian apej puuran dejej

Ono samo ukształtowało naczynie tego ciała i samo je napełnia.

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

iknhii dudh samaaijej ik czulhej rehnih czarhej

W jedne wlewa się mleko, inne pozostają na ogniu.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ (475-6, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

ik nihaalii pej sawnih ik upar rahan kharej

Jedni kładą się do snu na miękkich łóżach, inni muszą czuwać.

ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tinhaa sawarej naanakee džinh kao nadar karej ||1||

Ono ozdabia tych, o Nanaku, na których rzuca swe łaskawe spojrzenie. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (475-7)

mahala dudža

Drugi mahalla:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਥੈ ਆਪਿ ॥ (475-7, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

aapej saadžej karej aap džaaii bhe rakhej aap

Ono samo tworzy i kształtuje ten świat, i samo utrzymuje go w porządku.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

tis wicz džant upaej kej dejkhej thaap uthaap

Stworzywszy w nim stworzenia, dogląda ich narodzin i śmierci.

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ (475-8, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

kis no kahiijej naanakee sabh kiczh aapej aap ||2||

Do kogo powinniśmy się zwracać, o Nanaku, gdy ono samo jest wszystkim-we-wszystkim? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (475-8)

porii

Porii:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

wadej kiijaa wadijaaiaa kiczh kahnaa kahen na džaajej

Wspaniałości wspaniałego nie da się opisać.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (475-9, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

so kartaa kaadar kariim dej džiijaa ridžak sambaahi

Ono jest stwarzającym, wszechmocnym i dobrotliwym, ono żywi wszystkie stworzenia.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

saaii kaar kamaawnii dhur chhodii tinnej paaej

Śmiertelnik czyni tę pracę, jaka została mu z góry przeznaczona od samego początku.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

naanakee ejkii baahrii hor duudžii naahii džaajej

O Nanaku, poza tym jednym najwyższym, niczego innego nie ma.

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ (475-10, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

so karej dže tisej radžajej ||24||1|| szudh

Ono czyni tak, jaka jest jego wola. ||24||1|| Szudh||